

Effe bijkletsen met: Henk Brouwers

In het Gilze en Rijens krantje van 16 april konden we lezen dat op 20 april 2008 de twee laatste wedstrijden gespeeld werden van de wintercompetitie bij De Hooikar. Daarmee kwam ook een einde aan het totale competitievoetbal bij De Hooikar. Al voor de oorlog werd hier gevoetbald door v.v. Crescendo dat later de naam Gilzer Boys kreeg. In 1945 ging deze club samen met de RKVV Gilze. Begin jaren zestig begon het zogenaamde 'wild voetbal' zich goed te ontwikkelen bij De Hooikar. Er werden recreatie en bedrijfscompetities gespeeld. In 1970 ging er zelfs een cafévoetbalcompetitie van start. Ook werden er vanaf die tijd regelmatig toernooien gehouden zoals het jeugdvoetbaltoernooi dat bij velen warme herinneringen zal oproepen. Maar genoeg geschiedenis. We hebben de keuze gemaakt eens wat bij te gaan kletsen met Henk Brouwers. Henk de man die jarenlang bij het Hooikarvoetbal betrokken was als actief voetballer en competitieleider. Hij heeft samen met een aantal spelers van de v.v.Tuinders de overstap gemaakt naar de v.v. Gilze. Met enkele spelers van andere teams, ook van De Hooikar afkomstig, gaan zij Gilze 7 vormen en zijn als vanzelfsprekend zeer welkom bij de v.v.Gilze. Het woord is nu aan Henk. Wie is hij, wat doet hij, wat wil hij. Henk vertelt. "Ik ga dus onder de naam Henk Brouwers door het leven en dat al ruim 47 jaar. Ik ben geboren en getogen Gilzenaar en ben daar nog trots op ook. Ik woon samen met Pia-May Jansen bij ons bedrijf aan de Chaamseweg. Mijn beroep is plantenkweker van vaste tuinplanten. Onze klanten zijn hoveniers en tuincentra. Geen particuliere verkoop dus. We kweken ongeveer 1000 verschillende planten in onze kwekerij 'Van De Grond'. Een naam die mogelijk wat uitleg behoeft. Toen ik een start maakte moest er figuurlijk iets van de grond komen en letterlijk, we moeten het van de grond hebben". Zo verduidelijkt Henk.

Hoewel het vizier op de toekomst bij de v.v.Gilze is gericht zijn we natuurlijk wel benieuwd naar Henk zijn voetbalverleden en ervaringen bij De Hooikar. "Ik begin aan een nieuw avontuur bij de v.v.Gilze. Een soort heroptreden, of liever gezegd terugkeren op het oude nest.

Ik voetbalde er van de D-pupillen t/m de A-junioren. Na 1 jaar senioren kreeg ik een meniscus blessure en besloot te stoppen. Dat was 1980. Toen in 1982 onze buurt met het Oranjetournooi meedeed was het blessureleed aardig geleden. Ik kon het niet nalaten om met mijn buurtgenoten aan dit toernooi mee te doen. Dat beviel prima en ik besloot me aan te melden bij de v.v Tuinders. Tot april van dit jaar deed ik daar mee aan de Wintercompetitie. Het voetbal daar had een bijzondere en geheel eigen sfeer. Door de jaren heen leerde je de tegenstanders maar ook de scheidsrechters door en door kennen. Ondanks het fanatisme op het veld overheerste de onderlinge vriendschap. Met name de derde helft was supergezellig. Misschien een beetje tricky om dat nu te zeggen maar een voetbalkantine is toch weer net iets anders als het gezellige Hooikarcafé. Werd het voetbal afgelast, waartoe Drik van den Ouweland soms op het laatste moment toe besloot, dan gingen we een potje kaarten of biljarten. Ook leuk, ja toch! Ik heb vele mooie herinneringen aan mijn Hooikar-tijd zoals de 3 kampioenschappen die we in 5 jaar tijd binnen sleepten. De weekendjes in Duitsland met aanhang waar we aan een toernooi meededen. Trainen deden we alleen voor aanvang van de competitie. Onder bezielende leiding van Cees Laarhoven togen we met z'n allen naar 't Zand om ons daar eens lekker in het zweet te gaan werken. Een enkele keer speelden we een onderling partijtje in de zaal. Ook goed om je conditie eens effe te testen. Dat alles is nu verleden tijd." Zo zegt Henk met enige spijt in zijn stem. Hoewel begrijpelijk, wellicht breekt er ook bij de v.v.Gilze weer een prachtige voetbaltijd aan. Wat zijn Henk zijn verwachtingen? "Dat ik mijn voetbalcarrière op zevenenveertig jarige leeftijd voort zou gaan zetten bij de v.v.Gilze had ik tot voor kort nooit voor mogelijk

gehouden. Maar voor alle duidelijkheid. Ik heb er zin in. Ook vind ik het best wel spannend, zo'n nieuw avontuur. We kennen geen enkele tegenstander. Wel weet ik dat we de 31 augustus een vriendschappelijke wedstrijd spelen tegen Viola. Daarna laat ik het voor 1 week afweten om op vakantie te gaan in Griekenland. Voor ons een wat rustigere tijd in ons bedrijf. Al met al zoals gezegd toch wel spannend de overstap naar de v.v.Gilze. Voor het niveau ben ik niet bang we hebben heel wat aardige spelers in onze gelederen. En bovendien starten we tenslotte ook als Gilze 7. Wel zullen we moeten wennen aan het grotere veld en niet in de laatste plaats zullen we zo nu en dan vroeger het nest uit moeten. Ik laat het allemaal maar rustig op me afkomen." Aldus Henk. Als je op je zeventenveertigste nog competitievoetbal speelt dan mag je jezelf met recht een sportman noemen. Vaak ambieert men dan ook nog andere sporten. Hoe is dat met Henk? "Naast voetbal speel ik op dinsdagavond badminton in De Schakel. Ook trek ik er zo nu en dan met de racefiets er op uit als de tijd het toelaat. In de wintermaanden mezelf eens flink afmatten met de mountainbike in het bos vind ik ook een aantrekkelijke bezigheid." Zo stelt sportman Henk. Daarnaast nog hobby's misschien? "Voorzover je dat een hobby kunt noemen. Ik ben verzot op het luisteren naar Blues. Zo nu en dan bezoek ik optredens van bluesbands in de omgeving." Waarmee Henk zijn verhaal compleet maakt en ons een aardig beeld gaf van naar we aannemen de nestor van Gilze 7. Het zal wel even afkicken zal zijn van de intimiteit van De Hooikar. Toch hoopt iedereen bij de v.v.Gilze dat jullie je opgenomen gaan voelen bij de v.v.Gilze. Henk bedankt voor het gesprek en met jou alle overstappers veel voetbalplezier en allen succes met Gilze 7. Met allen die ooit een balletje trapte bij De Hooikar mijmeren we met het volgende gedicht nog even over de vele mooie voetbaljaren daar.

Verstild in brons, de voerman heeft geen naam.
Eens is zijn kar hier stil blijven staan.
Het paard vermoeit en in het zweet.
Geen jongen die dat nog weet.
Op schouders van hen, die voetbalde op onze gronden.
Tuinbouw verdrongen en aardbeien vonden.
Na een schamel bestaan, door voetbal een welvaart ingegaan.
Als kind de lijnen al gezet, voor de voetballers 's morgens uit bed.
Altijd met veel plezier, brachten we iedereen zijn bier.
Wat hebben we hier gebouwd en veel afgesjouwd.
Onze familie trok de kar als een paard.
En hebben veel kennis van jullie vergaard
Het napraten klonk over de muziek heen.
Zo gingen de kampioenen heen.
Jullie lieten ons nooit alleen staan
De competitie moet nu van ons heengaan.
Kijk naar de voerman in het hooi.
Benijd zijn rust en vind hem niet alleen maar mooi.
Koesterde met beide handen het broze leven van elke dag.
En rust wat uit op zondagmorgen nu het kan en mag.

Aug 2008 / Red Jos van Dongen